Dosar nr. 2i-899-1/23

H O T Ă R Î R E
Î N N U M E L E L E G I I
Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 24 septembrie 2025 în mun. Chişinău
Hotărârea integrală întocmită la 30 octombrie 2025

Judecătoria Chişinău
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Gheorghe MÎȚU
Grefier Olga SUȘCHEVICI

În lipsa:
Lichidatorului SRL ”Capitan Beer” – *****, legal citat
Pîrîtului – *****, legal citat

Examinînd în ședința de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL ”Capitan Beer” (în procedura falimentului simplificat) către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanţilor la proces.

La 09 iunie 2025, lichidatorul SRL ”Capitan Beer” (în procedura falimentului simplificat), ***** a înaintat cerere de chemare în judecată către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Capitan Beer” prin încasarea din contul pârâtului a sumei creanțelor validate conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 55 639,78 lei.

În motivarea cererii s-a indicat că prin Încheierea Judecătoriei Chişinău nr. 2i-899/2023 din 28.11.2023 s-a admis spre examinare cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului SRL ”Capitan Beer”, iar prin Hotărârea Judecătoriei Chişinău nr. 2i-899/2023 din 20.03.2024, s-a constatat insolvabilitatea debitorului, cu inițierea procedurii simplificate a falimentului.

În cadrul administrării întreprinderii lichidatorul a constatat insuficienţa masei debitoare pentru executarea integrală a creanţelor tuturor creditorilor.

Valoarea totală a creanţelor identificate şi validate în cadrul procedurii iniţiate şi care nu este acoperită de masa debitoare este de 55 639,78 lei.

Pîrîtul ***** deținea funcția de administrator al SRL ”Capitan Beer” la data intentării procesului de insolvabilitate.

În drept a făcut trimitere la prevederile art. art. 247, 248, alin. (1), lit. e) și h) din Legea insolvabilității și a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pîrîtului a sumei creanțelor validate conform tabelului definitiv consolidat al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului în mărime de 55 639,78 lei.

În ședința de judecată lichidatorul SRL „Capitan Beer”, (aflat în procedura falimentului simplificat) - ***** nu s-a prezentat, însă, prin cererea nr. 05/20857 depusă la data de 24 septembrie 2025 (f.d. 73-75), a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Astfel, în temeiul art. 206, alin. (1) CPC, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa sa.

În ședința de judecată pârâtul - ***** nu s-a prezentat la ședință, deși a fost legal citat.

Conform art. 100 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.

Potrivit art. 102 alin. alin. (1), (6) Cod de procedură civilă, instanţa înştiinţează prin citaţie participanţii la proces, martorii, experţii, specialiştii şi interpreţii privitor la locul, data şi ora şedinţei de judecată sau la locul, data şi ora efectuării unor acte de procedură. Citaţia sau înştiinţarea se trimite la adresa menţionată de parte sau de un alt participant la proces. Dacă persoana nu locuieşte la adresa comunicată instanţei, citaţia sau înştiinţarea poate fi trimisă la locul ei de muncă sau la locul unde se află.

Din prevederile art. 22, alin. (1) Cod civil rezultă că se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic.

Citația este o notificare prin care părților la process li se comunică data, ora și locul examinării cauzei.

Din prevederile art. 22, alin. (4), lit. b) Cod civil rezultă că notificarea se consideră ajunsă la destinatar: cînd este predată la adresa poștală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică;

Potrivit pct. 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 1457 din 30.12.2016, trimitere nereclamată reprezintă o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia. De asemenea, reieșind din prevederile pct. pct. 101 și 102 subpct. 1 din Hotărîrea enunțată, scrisorile recomandate cu menţiunile “Citaţie” şi “Înştiinţare” se păstrează în unitatea poştală, în aşteptarea destinatarului, timp de 7 zile calendaristice. Trimiterile poştale, care nu au putut fi distribuite destinatarilor se înapoiază expeditorului la expirarea termenelor de păstrare.

În acest sens, s-a constatat că la data de 12 iunie 2025, precum şi la data de 9 septembrie 2025, în adresa pârâtului ***** au fost expediate cererea de chemare în judecată împreună cu înscrisurile anexate, precum şi citaţia repetată. Deşi pârâtul a fost notificat de către oficiul poştal privind sosirea corespondenţei recomandate, acesta nu s-a prezentat pentru a o ridica, iar după expirarea termenului de păstrare, corespondenţa a fost restituită Judecătoriei Chişinău cu menţiunea „Nereclamat” (f.d. 70-72). Prin urmare, instanţa constată că procedura de citare a fost legal îndeplinită, din care considerente, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa pîrîtului, în conformitate cu art. 206, alin. (3) CPC.

Aprecierea instanţei.

Examinând materialele dosarului, instanţa de insolvabilitate consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată, reieșind din următoarele considerente.

Din prevederile articolelor 1, alin. (1), 9, alin. (2), lit. f), 15, 16, lit. b) și g), 19 și 1998 Cod civil rezultă un principiu care corespunde unor cerințe de etică și echitate socială, cît și unor cerințe ale securității juridice: principiul răspunderii juridice pentru fapte ilicite cauzatoare de

prejudicii, esența căruia constă în aceea că orice faptă a unei persoane, care cauzează altuia un prejudiciu, obligă pe acela din a cărui culpă s-a cauzat, a-l repara integral.

Astfel, conform art. 1 alin. (1) Cod Civil, rezultă că legislaţia civilă este întemeiată pe recunoaşterea egalităţii participanţilor la raporturile reglementate de ea, protecția vieții intime, private și de familie, recunoașterea inviolabilităţii proprietăţii, a libertăţii contractuale, protecția bunei-credințe, protecția consumatorului, recunoașterea inadmisibilităţii imixtiunii în afacerile private, necesităţii de realizare liberă a drepturilor civile, *de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată* (s.i.) şi de apărare a lor de către organele de jurisdicție competente.

La fel, din prevederile art. 9 alin. (2), lit. f) Cod Civil rezultă că, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Din prevederile art. 15 alin. (1) Cod Civil al RM rezultă că, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar din prevederile art. 16, lit. g) Cod Civil al RM rezultă că, una din metodele de apărare a drepturilor subiective civile este repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În acest sens, art. 19 alin. (1) Cod Civil al RM prevede că, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Și art. 776 Cod Civil al RM prevede că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Din prevederile art. 1998 alin. (1) Cod Civil al RM rezultă că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Astfel, este incontestabil faptul că drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Din ansamblul prevederilor legale menționate mai sus rezultă că pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții, și anume:

a) Existența unui prejudiciu;
b) Existența unei fapte ilicite;
c) Existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu;
d) Existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul.

Din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă că, prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 28 noiembrie 2023 cererea introductivă depusă de creditorul S.R.L. ”Binonic Lux” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului S.R.L. ”Capitan Beer” a fost admisă spre examinare, fiind instituită perioada de observaţie asupra debitorului S.R.L. ” Capitan Beer”. În calitate de administrator provizoriu a fost numit administratorul autorizat *****, autorizaţie nr. 112 din 14.01.2015 (f.d. 19-20).

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 martie 2024, a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul S.R.L. ”Binonic Lux” S.R.L. privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului S.R.L. ”Capitan Beer”; s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului și dizolvarea S.R.L. ”Capitan Beer”. Totodată, s-a dispus ridicarea dreptului de administrare al administratorului statutar ***** și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității, administratorul autorizat *****, autorizație nr. 112 din 14.01.2015 (f.d. 21).

Invocând lipsa masei debitoare din contul căreia să fie satisfăcute creanțele validate împotriva patrimoniului societății debitoare, la data de 09 iunie 2025, lichidatorul SRL „Capitan

Beer” a depus cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere al debitorului.

Art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, stabilește că procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Din prevederile art. 247 din Legea insolvabilității rezultă:

(1) În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, legiuitorul a inclus în categoria „membrilor organelor de conducere” ale debitorului insolvabil persoane cu răspundere patrimonială diferită și cu capacitate diferită de a influența activitatea insolvabilului.

Instanța de judecată apreciază că răspunderea juridică civilă a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil reglementată de art. 247, 248 din Legea insolvabilității, are o natură delictuală, antrenîndu-se pentru faptele expres prevăzute de lege (art. 248, alin. (1), lit. a)-i) + art. 27, alin. (4) din Legea insolvabilității) și își are fundamentul juridic în prevederile art. 184, alin. (2) Cod civil din care rezultă că membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligaţiile membrului, *cu excepţiile stabilite de lege* (s.i.) sau de actul de constituire. Prin urmare, în Legea insolvabilității se reglementează excepțiile de la regula de drept comun conform căreia membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice.

Angajarea răspunderii civile delictuale, în general, presupune întrunirea anumitor *condiții generale* menționate mai sus (prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția).

Ca principiu de bază, instanța de judecată apreciază, că aceste *condiții generale* trebuie să fie prezente și în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Totodată, pe lîngă aceste condiții generale, ale răspunderii civile și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite și anumite *condiții speciale*, prevăzute de art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității.

Din prevederile art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității rezultă: dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate dispune ca *o parte* (s.i.) din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii

organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14;

i) comiterea altor acţiuni care au adus daune proprietăţii debitorului.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștea au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acţiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Pe lîngă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta, însă, este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționînd în textul art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie atrași la răspundere subsidiară sintagma ”precum și de orice altă persoană”, condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

Astfel, din prevederile art. 247, alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă că prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform informației prezentate de către Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, ***** a exercitat funcţia de administrator al Societăţii cu Răspundere Limitată „Capitan Beer”, deţinând totodată calitatea de asociat cu o cotă de participare de 50% din capitalul social, alături de asociata Dediu Daniela, care deţinea restul de 50% (f.d. 22-27, 50).

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, ***** avea statutul de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil, în virtutea calităţii sale de administrator al SRL ”Capitan Beer”.

Nu același lucru, însă, se poate afirma despre pîrît, reieșind din statutul său de unic asociat al SRL ”Capitan Beer”, cu o parte socială de 50 % la data intentării procesului de insolvabilitate.

Legiuitorul nu a inclus în lista membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil asociații unei societăți comerciale. În această categorie se includ doar debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul *întreprinderii individuale* sau al *gospodăriei ţărăneşti* (de fermier) (s.i.), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Unde legea nu distinge, nici interpretul nu poate să o facă[1]. Deci, dacă legiuitorul nu a inclus asociații unei societăți comerciale în lista membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este inadmisibilă interpretarea extensivă a acestei prevederi legale și de a include asociații unei societăți comerciale în lista respectivă.

Prin urmare, în privința calității pîrîtului ***** de unic asociat al SRL ”Capitan Beer”, instanța de judecată va examina cauza, reieșind din faptul că în conformitate cu art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității și orice alte persoane care au cauzat insolvabilitatea prin una dintre acţiunile prevăzute la art. 248, alin. (1), lit. a)-i) pot fi atrase la răspundere subsidiară.

Deci, la caz este întrunită premisa generală de angajare a răspunderii subsidiare a pîrîtului *****, stabilindu-se cert că acesta deținea statut de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate, reieșind din calitatea sa de administrator al SRL ”Capitan Beer”.

Însă, această premisă generală prin sine însăși nu este suficientă pentru a atrage la răspundere civilă delictuală subsidiară un membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil, fiind necesar să fie întrunite *condiţiile generale* de angajare a răspunderii civile delictuale (fapta ilicită, prejudiciu, raport de cauzalitate și vinovăție), și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinită cel puțin una din *condiţiile speciale* de angajare a răspunderii civile delictuale, prevăzute de art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității.

La examinarea chestiunii privind atragerea la răspundere subsidiară a pîrîtului, instanța de judecată se va conduce de prevederile art. 1998, alin. (2) Cod civil, din care rezultă că prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege și de prevederile art. 1998, alin. (3) Cod civil, din care rezultă că o altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

La fel, instanța de judecată se va conduce și de prevederile art. 240, alin. (3) Cod de procedură civilă, din care rezultă că instanța de judecată adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și art. 118, alin. (1) Cod de procedură civilă din care rezultă că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

---

[1] Principiu de interpretare a legii, consacrat prin adagiul latin: ”*Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*”, de esența căruia constă faptul că generalitatea formulării unui text legal conduce la generalitatea aplicării lui, fără a se introduce distincţii pe care textul respectiv nu le conţine.

Lichidatorul a invocat ca temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a pârâtului art. 248 alin. (1) lit. e), h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, respectiv:

- ținerea unei contabilități fictive sau contrare legii și contribuirea la dispariția documentelor contabile ori de constituire și a ștampilei;
- nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14.

Prin urmare, instanța de judecată urmează să examineze cauza în baza temeiurilor de fapt și de drept invocate de reclamant în cererea de chemare în judecată.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de *art. 248, alin. (1), lit. e)* din Legea insolvabilității invocat de reclamant în cererea de chemare în judecată și imputat pîrîtului, ce se referă la ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei, instanța de judecată relevă că reclamantul nu a argumentat și nici nu a menționat cum anume pîrîții au comis acest delict, iar la dosar lipsesc în acest sens careva probe pertinente și admisibile din care ar rezulta comiterea de către pîrîți a faptelor prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității, contrar prevederilor art. 118, alin. (1) CPC.

Instanța de judecată relevă că reieșind din prevederile art. 18 alin. (1) şi alin. (2) lit. a) al Legii contabilităţii și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine conducătorului, administratorului pentru entitățile indicate la art. 2 lit. a) - persoanele juridice care desfăşoară activitate de întreprinzător, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare.

În conformitate cu art. 18, alin. (3), lit. a), f) și h) al Legii contabilităţii și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, persoanele indicate la alin. (2) sînt obligate să asigure organizarea şi ţinerea contabilităţii în mod continuu din data înregistrării de stat a entităţii pînă la data lichidării acesteia; să asigure documentarea faptelor economice şi reflectarea acestora în contabilitate; să asigure întocmirea, prezentarea şi publicarea, după caz, a situaţiilor financiare în conformitate cu prezenta lege, standardele de contabilitate și alte acte normative prevăzute la art. 8 alin. (1).

Conform art. 72 alin. (4) din Legea cu privire la societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, administratorul asigură ţinerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de actul de constituire, şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii.

Potrivit art. 34 al Legii contabilităţii și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, entitățile și persoanele care încalcă prevederile prezentei legi poartă răspundere disciplinară, *civilă* (s.i.), contravențională și/sau penală, conform legislaţiei în vigoare.

Reieşind din prevederile legale sus-menţionate, obligativitatea ţinerii contabilităţii şi raportării financiare în cadrul persoanelor juridice care desfăşoară activitate de întreprinzător, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare îi revine administratorului societății comerciale și nicidecum asociaților, astfel încît pîrîtului ***** nu îi poate fi imputat acest delict, reieșind din statutul său de asociat al S.R.L. ”Capitan Beer”, ci doar reieșind din statutul său de administrator al acestei societăți comerciale.

Temeiul pentru atragerea la răspundere subsidiară a pârâtului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 se poate manifesta prin una din următoarele acțiuni alternative:

1. ținerea unei contabilități fictive;
2. ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii;

3. contribuirea la dispariția documentelor contabile;

4. contribuirea la dispariția documentelor de constituire;

5. contribuirea la dispariția ștampilei.

Prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, pot fi înțelese acțiuni care încalcă reglementările contabile în vigoare – reglementări care conțin dispoziții exprese în privința cerințelor unice și a mecanismului de reglementare a contabilității și raportării financiare în Republica Moldova.

Instanța de judecată notează că, pentru a putea reține temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 în vederea atragerii la răspundere subsidiară a lui *****, urmează să se constate fapta săvârșită de către acesta, materializată prin una din acțiunile menționate la pct. 1 - 5.

Circumstanțele de fapt invocate de către reclamant în susținerea temeiului privind atragerea la răspundere subsidiară pot fi sintetizate astfel: S.R.L. „Capitan Beer" a fost supus unui control fiscal finalizat cu întocmirea Actului de control nr. 5-733528 din 24.04.2024, efectuat prin metoda verificării totale, având ca obiect estimarea obligaţiilor fiscale *prin metode şi surse indirecte*. Controlul a fost realizat de inspectorii principali ***** și ***** din cadrul Direcţiei control post-operaţional nr. 4 a Direcţiei generale control a Serviciului Fiscal de Stat, în contextul intentării procedurii de insolvabilitate conform Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central), instanța de insolvabilitate nr. 2i-899/23 din 20.03.2024.

Ca urmare, a fost emisă Decizia asupra cazului de încălcare fiscală nr. 772/1686, prin care au fost constatate mai multe abateri, după cum urmează:

- eschivarea de la calculul şi plata impozitului pe venitul agenţilor economici subiecţi ai sectorului întreprinderilor mici şi mijlocii în sumă totală de 2 357 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale: A/2020 în sumă de 1 750 lei şi A/2021 - 607 lei;

- nerespectarea modului de prezentare a Dărilor de seamă privind impozitul pe venitul agenţilor economici subiecţi ai sectorului întreprinderilor mici şi mijlocii (Forma SIMM20) pentru perioadele fiscale A/2020-A/2021, fapt care a generat obligaţii suplimentare faţă de buget;

- neachitarea la buget în termenele stabilite de legislaţie a impozitului pe venitul agenţilor economici subiecţi ai sectorului întreprinderilor mici şi mijlocii pentru perioadele fiscale A/2020 şi A/2021.

Potrivit deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 772/1686 din 14 mai 2024, s-a decis de a aplica amenzi pentru încălcările legislației fiscale, după cum urmează:

- 2 357 lei, impozitul pe venitul agenţilor economici subiecţi ai sectorului întreprinderilor mici şi mijlocii, inclusiv pentru perioadele fiscale: A /2020-1 750 lei şi A/2021-607 lei;

- 983 Iei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venitul agenţilor economici subiecţi ai sectorului întreprinderilor mici şi mijlocii estimate;

- 4 000 lei (de la 4 000 lei la 6 000 lei) pentru neprezentarea de explicaţii, date, informaţii şi documente, necesare Serviciului Fiscal de Stat, asupra problemelor care apar în timpul controlului, conform prevederilor art. 253 alin. (1) din Codul fiscal;

- 40 000 lei (de la 40 000 lei la 60 000 lei) pentru lipsa totală a contabilităţii, ceea ce a făcut imposibilă efectuarea controlului fiscal, conform prevederilor art. 257 alin. (5) din Codul fiscal.

De asemenea, debitorului i s-a aplicat avertizare conform art.235 alin .(l^1) din Codul fiscal pentru încălcările nesemnificative pentru încălcarea privind eschivarea de la calculul şi plata impozitului pe venitul agenţilor economici subiecţi ai sectorului întreprinderilor mici şi mijlocii pentru perioada fiscală A/2020 în sumă de 1 750 lei, pentru perioada fiscală A/2021 în sumă de

607 lei şi nerespectarea modului de prezentare a Dărilor de seamă privind impozitul pe venitul agenţilor economici subiecţi ai sectorului întreprinderilor mici şi mijlocii (Forma SIM M 20) pentru perioadele fiscal.

Instanța menționează faptul că, încălcările constate de organul fiscal de stat prin actele de control evidențiate *supra* nu sunt suficiente pentru angajarea răspunderii subsidiare a lui ***** în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012. Or, reclamantul urmează să probeze faptul că acțiunile pârâtului au contribuit în mod direct și cauzal la apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a debitorului.

La caz, controlul fiscal a fost înfăptuit după intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. ”Capitan Beer” prin metode și surse indirecte, în lipsa actelor contabile, care ar fi permis organului cu atribuții de control fiscal să ajungă la cu totul alte concluzii.

La caz, reclamantul nu a făcut dovada faptului că ținerea contabilității contrar prevederilor legale sau alte acțiuni imputate membrilor organelor de conducere au generat nemijlocit insolvabilitatea debitorului. Totodată, nu s-a constat existența unei legături de cauzalitate directe între încălcările stabilite prin actele fiscale evidențiate supra și imposibilitatea de plată a datoriilor exigibile a debitorului.

Instanța de judecată evidențiază și faptul că, răspunderea subsidiară nu poate fi aplicată în lipsa individualizării exacte a perioadei în care s-au produs faptele invocate. Reclamantul nu a delimitat concret ce acțiuni îi sunt imputate personal administratorului ***** și în ce interval exact ultimul a provocat situația patrimonială deficitară întreprinderii insolvabile.

Totodată, instanța notează că, sarcina probațiunii în materia răspunderii subsidiare aparține exclusiv reclamantului, conform art. 118, alin. (1) Cod de procedură civilă.

Astfel, la caz, lipsește legătura cauzală dintre pretinsele fapte ilicite comise de către ***** și prejudiciul invocat în cerere. Or, vinovăția administratorului ***** în cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului în baza temeiului răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale S.R.L. „Capitan Beer” prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, nu a fost constatată, motiv pentru care temeiul respectiv nu poate fi reținut de către instanță.

Faptul că pîrîtul nu a transmis către lichidator sau organele cu atribuții de control fiscal actele de evidență contabilă a întreprinderii după intentarea procesului de insolvabilitate nu poate fi încadrat în componența delictuală prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității și nici nu a generat starea de insolvabilitate a S.R.L. „Capitan Beer”.

Mai mult ca atît, la materialele cauzei nici nu au fost anexate probe care să confirme recepționarea efectivă de către pîrît a notificărilor administratorului provizoriu sau lichidatorului S.R.L. „Capitan Beer” privind transmiterea actelor de evidență contabilă și a documentelor activității economice.

Reclamantul nu a prezentat probe care să confirme imposibilitatea notificării efective a pîrîtului, chiar dacă a fost depus un efort rezonabil.

Însă, neprezentarea actelor contabile și documentelor activității economice nu echivalează cu lipsa evidenței contabile la entitate.

Pentru neprezentarea de către persoanele responsabile ale entității a actelor contabile și documentelor activității economice legiuitorul a prevăzut un temei distict de atragere la răspundere subsidiră prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. i) coroborat cu art. 27, alin. (4) din Legea insolvabilității.

Această faptă, de neprezentare de către persoanele responsabile ale entității a actelor contabile și documentelor activității economice nu poate fi încadrată în componența delictuală

prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea ce se referă la ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii […].

Totodată, prin sine însăși simplul fapt al neexecutării ordinului sau notificării lichidatorului de transmitre a actelor contabile și a bunurilor întreprinderii insolvabile nu poate genera nici un raport juridic civil de răspundere delictuală a persoanei obligate în acest sens. Pentru aceasta este necesar, să fie întrunite condițiile generale ale răspunderii civile delictuale. Ori, lichidatorul, chiar și în situația neconstatată cînd pîrîtul ar fi recepționat ordinal sau notificarea corespunzătoare, urma să probeze legătura cauzală dintre mărimea sumei pretense spre încasare de la pîrît și inacțiunile de netransmitere a actelor contabile și bunurilor întreprinderii, deja după intentarea procesului de insolvabilitate.

Deci, art. 248, alin. (1), lit. i) coroborat cu prevederile art. 27, alin. (3) și (4) din aceeași lege are specificul său și anume:

- inacțiunile prevăzute la acest articol, 27, alin. (3) din lege nu duc la apariția stării de insolvabilitate, această stare fiind deja constatată prin hotărîrea instanței de insolvabilitate;

- netransmiterea actelor și documentele de evidenţă contabilă prevăzute de art. 27, alin. (3) din Legea insolvabilității duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 27, alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate. Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urmau a fi stabilite obligațiile debitorului apărute după expirarea acestui termen și legătura cauzală între netransmiterea de către persoanele responsabile ale debitorului insolvabil a actelor și documentele de evidenţă și aceste obligații, ceea ce nu s-a făcut de către lichidator.

În lipsa unor probe pertinente, instanța de judecată constată că reclamantul nu a probat sub nici o formă existența faptei, adică a temeiului de atragere la răspundere subsidiară în privința pîrîților prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității, toate afirmațiile cuprinse în cererea de chemare în judecată în acest sens avînd un caracter pur declarativ.

De asemenea, reclamantul nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate. Instanța de insolvabilitate relevă că reclamantul urma să probeze în cadrul examinării acestei cauze nu doar această faptă prin raportare la prevederile art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității, ci și legătura cauzală dintre această faptă și suma pretinsă a fi încasată de la pîrîți, ceea ce nu s-a realizat pe parcursul examinării cauzei, contrar prevederilor art. 118, alin. (1) CPC.

Prin urmare, cu referire la temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității, instanța de judecată a stabilit cert că, la caz, nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale față de pîrît.

În legătură cu temeiul prevăzut de *art. 248 alin. (1) lit. h)* din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de judecată constată că, potrivit cererii de chemare în judecată, starea de insolvabilitate a SRL „Capitan Beer” este atribuită conduitei și gestionării necorespunzătoare a administratorului *****, care, deși era conștient de apariția insolvabilității, a omis să depună cererea introductivă pentru intentarea procesului de insolvabilitate, încălcând astfel obligația și termenul prevăzută la art. 14 din Legea insolvabilității.

Lichidatorul a susținut că administratorul societăţii, deşi avea obligaţia legală de a depune cererea până cel târziu la 30 martie 2022, a omis acest termen, fapt ce se încadrează în dispoziţiile art. 248 alin. (1) lit. h) din lege. Procesul de insolvabilitate a fost intentat ulterior, la 20 noiembrie 2023, la cererea creditorului SRL „Binonic Lux”, ceea ce confirmă inacţiunea administratorului statutar, *****.

Totodată, reclamantul a menţionat că, după expirarea termenului legal pentru depunerea cererii introductive, au fost acumulate noi obligaţii, inclusiv creanţele Î.M. „Regia Autosalubritate”, constatate prin titlu executoriu, precum şi creanţele fiscale stabilite prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 772/1686 din 14 mai 2024. Aceste datorii au fost generate ulterior datei de 30 martie 2022, motiv pentru care administratorul poartă răspundere subsidiară în temeiul art. 14 alin. (4) din Legea nr. 149/2012.

Reclamantul a mai menționat că neexecutarea repetată şi continuă a obligaţiilor pecuniare, inclusiv neachitarea sumelor minime pentru serviciile de transport al deşeurilor, reflectă lipsa totală de lichidităţi şi incapacitatea debitorului de a-şi onora datoriile curente. Această situaţie confirmă existenţa stării de insolvabilitate obiectivă încă din luna februarie 2022.

Instanța de judecată relevă că temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității poate fi imputat doar administratorului societății cu răspundere limitată, pornind de la premisa că reieșind din prevederile art. 177, alin. (1) Cod civil persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator, art. 69, alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007 care prevede că societatea trebuie să aibă unul sau mai mulţi administratori, care administrează societatea şi o reprezintă, precum și prevederile art. 72, alin. (7) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, din care rezultă că în cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, *administratorul* (s.i.) este obligat să depună imediat, dar nu mai tîrziu decît la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile.

Corespunzător, din cercul subiecților prevăzuți de art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității, faptul nedepunerii cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) și art. art. 72, alin. (7) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, prevăzut ca temei de atragere la răspundere subsidiară în art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, îi poate fi imputat doar administratorului unei societăți cu răspundere limitată, și nicidecum altor categorii de membri ai organelor de conducere a debitorului insolvabil sau altor persoane.

Conform art. 10 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Conform art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiași articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Astfel, prin raportare la prevederile art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat de la apariția unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 10 din Lege, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii acestora.

Respectiv, în vederea determinării începerii curgerii termenului de depunere a cererii introductive, este necesar pentru început de a fi stabilit momentul survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate în raport cu persoana debitorului sub forma incapacității de plată.

Conform art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, incapacitate de plată este definită ca fiind – situaţie financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligaţiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăţi.

Reieșind din natura temeiului juridic privind atragerea la răspundere subsidiară a pârâtului *****, instanța subliniază importanța stabilirii cu exactitate a momentului survenirii incapacității de plată a debitorului. Conform art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, obligația debitorului de a depune cererea introductivă devine exigibilă imediat ce survine unul dintre temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate, această obligație menținându-și caracterul obligatoriu pe o durată de 30 de zile de la data apariției temeiurilor prevăzute la alin. (2) al articolului menționat și la art. 10 alin. (2).

Instanța de insolvabilitate reține că reclamantul a susținut existența stării de incapacitate de plată a S.R.L. „Capitan Beer”, argumentând că aceasta rezultă din neexecutarea unor obligații pecuniare scadente, și anume din neachitarea obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 772/1686 din 14 mai 2024, emisă în urma controlului efectuat în contextul procedurii de insolvabilitate, precum și din neplata creanței Î.M. „Regia Autosalubritate”, confirmată prin titlul executoriu din 13.03.2023, aferentă serviciilor de transport al deșeurilor prestate în temeiul Contractului nr. 14832 din 06.03.2020.

Totodată, reclamantul a invocat existența creanțelor față de SRL „Binonic Lux”, susținând că neexecutarea acestor obligații, începând cu luna februarie 2022, ar fi afectat capacitatea debitorului de a-și onora datoriile față de ceilalți creditori, ceea ce, în opinia sa, reprezintă dovada survenirii stării de insolvabilitate, în sensul art. 14 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 149/2012.

Instanța observă însă că argumentele prezentate nu pot fi reținute drept temei suficient pentru constatarea survenirii unei stări de insolvabilitate obiective la data indicată de reclamant. Simplul fapt al neachitării unor obligații fiscale sau neexecutării unor obligații civile nu echivalează, în mod automat, cu imposibilitatea generală și permanentă a debitorului de a-și onora obligațiile scadente față de ansamblul creditorilor.

În cazul din speță, nu au fost prezentate probe concludente care să demonstreze data exactă la care a survenit incapacitatea de plată a S.R.L. ”Capitan Beer” și că executarea creanțelor scadente ale unor creditori ar fi cauzat imposibilitatea satisfacerii creanțelor altora ori că debitorul nu dispunea de active sau resurse suficiente pentru a-și continua activitatea economică.

Mai mult, instanța de judecată constată că nu au fost prezentate probe concludente și pertinente care să demonstreze că starea de insolvabilitate a debitorului poate fi imputată în mod concret administratorului *****. Nu au fost identificate acțiuni sau inacțiuni precise ale acestuia, nici consecințele directe ale unor astfel de conduite.

De asemenea, instanța constată că omisiunea administratorului ***** de a depune cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate nu poate fi considerată nejustificată în lipsa unei constatări certe a stării de incapacitate de plată. În speță, nu s-a demonstrat că debitorul se afla într-o situație financiară ireversibilă care să impună obligația imediată de a sesiza instanța în temeiul art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității.

Instanța de insolvabilitate relevă că inacțiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate

conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității, are specificul său și anume:

- inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății comerciale să depună cerere introductivă;

- nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate. Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligațiile, apărute după expirarea acestui termen.

La caz, reprezentantul reclamantului a invocat prevederile acestui articol fără a concretiza aceste date, care însă sunt de o importanță majoră în vederea stabilirii premiselor și condițiilor de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității.

Nu ține de competența instanței de insolvabilitate de a stabili aceste date de sine stătător, în baza probelor anexate, aceasta fiind obligația administratorului insolvabilității sau lichidatorului, după caz, instanța de judecată examinînd cauza prin prisma prevederilor art. 240, alin. (3) CPC și în baza probelor anexate la materialele dosarului.

La materialele dosarului nu au fost anexate nici un fel de probe din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a SRL ”Capitan Beer”, iar instanța de judecată nu poate să-și bazeze hotărîrea sa pe presupunerile reprezentantului reclamatului, care nu sunt confirmate prin nici un fel de mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile și pertinente.

Survenirea temeiului general de intentarea a procesului de insolvabilitate poate fi determinat doar în coraport cu starea financiară generală a societăţii comerciale, existenţa sau lipsa bunurilor mobile şi imobile, a rulajelor financiare pe conturile bancare deţinute, precum şi alte date care descriu tabloul patrimonial al debitorului la o anumită dată calendaristică și nu prin raportare la data scadența obligațiilor în baza unor contracte de credit private în mod izolat la care reclamantul a făcut referire în cererea de chemare în judecată.

În afară de aceasta, nu s-a probat sub nici o formă legătura cauzală dintre suma pretinsă de reclamant a fi încasată în mărime de 55 639,78 lei și inacțiunea administratorului SRL ”Capitan Beer” de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, ținînd cont de specificul acestui temei de atragere la răspundere subsidiară la care s-a făcut referire mai sus.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urmau a fi stabilite obligațiile debitorului apărute după expirarea acestui termen și legătura cauzală între nedepunerea în termen a cererii introductive de către debitor, ceea ce nu s-a făcut de către reclamant.

În lipsa unor probe pertinente, instanța de judecată constată că reclamantul nu a probat sub nici o formă existența acestui temei de atragere la răspundere subsidiară în privința pîrîtului, toate afirmațiile cuprinse în cererea de chemare în judecată în acest sens avînd un caracter pur declarativ.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este nefondată, are un vădit caracter declarativ și urmează să fie respinsă, la dosar lipsind cu desăvîrșire probe care să confirme circumstanțele de fapt la care s-a făcut referire în cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 98 alin. (2) CPC, în caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Din prevederile pct. 1.1.14 din Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 rezultă că se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acțiunile privind tragerea la răspundere subsidiară depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate.

Prin prisma acestor prevederi legale, instanța de judecată ajunge la concluzia că reclamantul SRL ”Capitan Beer” (în procedura falimentului simplificat) este scutit de la plata taxei de stat prin lege, prin urmare nu urmează a achita taxa de stat chiar dacă a pierdut procesul.

În conformitate cu art. 238-241 CPC, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SRL ”Capitan Beer” (în procedura falimentului simplificat) către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Central).

Președintele ședinței,
Judecătorul Gheorghe MÎȚU